

lade mig først at sætte §§ 14 og 15 under Forhandling. Til disse Paragrapher er der stillet de 3 Forslag, der paa Listen findes opførte under Nr. 19, 20 og 21, og som i samme Orden ville blive bragte til Afstemning.

Otterstrøm: Det Vædringsforslag, som af mig er stillet under Nr. 20, er foranlediget ved, at Lovudkastet ikke indeholder nogen Bestemmelse om, at Hjelperedskaberne maa tages i Brug førend den Tid, for hvilken Afgiftsbeddelen paa Brændingen er løst. I et stort Brænderi med fuldkomne Apparater fordrer der til enhver Brænding 77 Timer fra den Tid, at Forarbejderne med Hjelperedskaberne ere begyndte og indtil Brændingen er fuldendt, nemlig 5 Timer til Mæstning i Formæstekarret, Sukkerdannelsen og Medsvalingen, 66 Timer til Gjæring i Mæstekarret, 5 Timer til Afbrændingen og 1 Time til Karrets Rensning. I de mindre Brændier er Tiden til Forarbejderne og Afbrændingen forskjellig, men Tiden til Gjæringen i Mæstekarret staaer fast. Naar man nu altsaa vil forklare Tidbestemmelsen i § 6 saaledes, at Forarbejderne først maae begynde med det Klokket, paa hvilket Afgiftsbeddelen lyder, saa vil man derved berøve Brændeviinsbrænderen 5 Timer, som han absolut behøver, for at kunne tilendebringe sin Brænding fuldkommen; han sættes altsaa i den Nødvendighed at begynde Afbrændingen 5 Timer, førend at Gjæringen i Mæstekarret er fuldendt, og derved lider han følgerlig Tab i sit Udbytte, ligesom han ikke har nogen Fordeel af Hjelperedskaberne, uagtet Brugen af disse medfører, at han kun har 3 Døgn til en Brænding, istedetfor at han, ved ikke at bruge Hjelperedskaber, vilde have 4. Saalænge Driften fortsættes i en sammenhængende Tid, gjør det Intet til Sagen, fordi han da kan foretage sine Forarbejder i den Tid, Afbrændingen finder Sted, men hvergang Standsning skeer, og han skal begynde forfra, vil han være i det Tilfælde, at hans Arbejdstid bliver forrykket, og saadan Standsning er temmelig almindelig i de store Brændier; de ere endog saa regelmæssige, forsaavidt at de paa mange Steder nødvendigviis maae finde Sted, for at rense Dampkjedelen; dette finder Sted i de større Brændier som oftest hver

14de Dag; der gaae da 2 Dage hen, hvor der ikke mæsses, og 2 Dage, hvori der ikke brændes. Naar Afgiften skal svares for den hele Tid, for at undgaae den Ulempe, som det medfører, naar Forarbejderne ikke maae begyndes førend den Tid, paa hvilken Afgiftsbeddelen lyder, saa vil dette medføre, at der maa svares Afgift for 42 Brændinger i den Tid, der kun har kunnet udføres 36. Jeg troer ikke, at dette er overeensstemmende med Hensigten: at tilstøbe enhver Industri at drives paa den Maade, som er hensigtsmæssigst og fordeeligst, og jeg stønner heller ikke rettere, end at Lovudkastet iøvrigt ved de Bestemmelser, som det indeholder, ikke synes at forudsætte, at der skal være noget Forbud imod, at der begyndes med Forarbejderne førend den Tid, Afgiftsbeddelen lyder paa. Der er saaledes i § 14, sidste Pasus, anført „efter Udlobet af det Tidrum, for hvilket Afgift er svaret, maa hverken mæsses eller brændes i Brændieret“. Overeensstemmende med § 16 svares ingen Afgift af Formæstekar, Svalebakke, Gjærkar, Mæstebeholder, Forvarmer og deslige Hjelperedskaber, saavel som af Kjedlerne med Tilbehør, men Brændeviinsbrænderen skal, i Henseende til sammes Brug, være underkastet de Controlbestemmelser, som af Finansministeren fastsættes. I § 23 hedder det: „bestindes noget af de stemplede Redskaber i et Brænderi i Brug, uden at, eller ud over det Tidrum, for hvilket Afgift er erlagt, bødes derfor etc.“, og endelig hedder det i Slutningen af Paragraphen, at „foruden at Afgift bliver at erlægge af det uforseglede Mæstekar, beregnet fra den Tid, den seneste Afgiftsberigtigelse for hvert uforseglet Kar udløb, eller, hvis Brænderiopsynet senere har været tilstede og fundet Alt i Orden, fra det sidste Tidspunkt af“. Her er saaledes paa flere Steder Tale om, at Brændingen ikke maa fortsættes ud over den Tid, som Brændingsbeddelen lyder paa, eller, rettere sagt, efter den Tid; men der er paa intet Sted Forbud imod, at der maa begyndes før den Tid, Afgiftsbeddelen er udstedt for. Jeg har derfor antaget, at det ikke var Lovens Hensigt at forbyde det, og jeg har derfor foreslaaet, for at det kan være saameget tydeligere, at § 15